

Перепочинок. Скрізь позамовкали
Смертельні спиці полудня в'язальниць.
В бетон прозорий — крила, розум, зела.
Напруги центри — оболонку й колір.

Нутро — крізь соломину — ледь — довкілля.
Лежить буття — до кісточок роззулось.
Вуста, котрі — киславістю кизилу.
Грудки вогню, які — на дні півкулі. —

Природа, позбуваючись абстракцій, —
До заживнілих, — з іскрою, — конструкцій
З системою левадних відгалужень. —

Хрящі відлунь над лікарняним ліжком —
Напливами — за марлею розмов,
З яких — ні слова. Легіт світ розмив.

І тільки в небі глибша борозна.